

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Auctarium. Sive Additiones Ad Viri Clarissimi Henr. Zoesii
J.V.D. Universum Jus Canonicum**

Geismar, Justus Moritz von

Coloniæ Agrippinæ, 1691

Ad tit. XXXIX de Immut. Ecclesiar. & c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62259)

coli tanquam Sanctus. In quo Papam errare non posse, est certum de fide, quia procedit ut Caput Ecclesie & Organum Spiritus Sancti.

Beatificatio autem sit tantum permissio quædam ut valeat vocari Sanctus, utque fideles de illo possint officium recitare, aut etiam sacram facere. Præmittitur tamen etiam in hac processus five informatio cum fiscali. Item n. 3. Testimonium sufficiens ad Canonizandum sunt: Exemplares virtutes, vel miracula, item extases ac revelationes, quamvis valde circumspiciendæ in omnibus sit procedendum. *Extasis* autem propriè est, quando DEUS efficit mentis excessum mediante aliquo ferventissimo amore charitatis, spectat enim extasis magis ad voluntatem. Quod si autem iste excessus fiat mediante aliqua vehementi supernaturali divinorum contemplatione, propriè raptus dicitur, qui magis pertinet ad intellectum. Idem ibid. n. 60.

AD TIT. XXXVII.

De Purificatione post partum.

AN maritus in exigendo, femina in reddendo debito peccet, tempore purificationis post partum, id est illo tempore, quo immunditia & sanguinis profluviis durat? Respondet Franc. de Arauxo *disp. xi. q. 4. n. 22.* Nec lethaliter nec venialiter peccare. Tum quia nulla invenitur prohibitio, nequeratio ulla urget multiplicandi in conjugibus peccata, quibus datum est matrimonium pro remedio concupis-

centiæ, non pro laqueo aut occasione peccandi. Non obstat. *cap. fin. d. 5. dicens: Nisi purificationis tempus prius transierit, viris suis non debent admisceri.* Quia vel consilii tantum est, vel intelligesi famina gravis morbus inde immineret probabiliter, & tunc judicanda esset culpa juxta morbi gravitatem, ejusque probabilitatem.

Mulier post partum statim potest ingredi Ecclesiam, nec tenetur abstinere per aliquot dies secundum legem Mosaicam. Gonz. ad cap. un. h. t.

AD TIT. XXXIX.

De immunitate Ecclesiarum, Coemeterii, & rerum ad eas pertinentium.

AN sit contra immunitatem seu libertatem Ecclesiasticam, si Princeps (sicut fecit Rex Catholicus Matriti & Cordubæ) vendat *uni* jus locandi & commodandi: pro certo tantum pretio paramenta nigra, hastilia, candelabra, & similia pro exequiis defunctorum, cum prohibitione ne ullus possit ea e-locare aut commodare? Franc. de Arauxo *disp. 12. de stat. civ.* Ubi in 4. ait: Libertas Ecclesiastica est naturalis facultas Ecclesie faciendi quidquid jure ac lege non sit prohibitum. Resolvit 1. Talis privilegarius non potest impedire ne Ecclesia sua habeat apparatus & iis ipsa utatur, potest tamen Ecclesias impedire ne aliis locet vel commo- dent pro exequiis alibi celebrandis. Ratio quia per hoc non tollitur aliquid quod esset Ecclesie in sensu formali, vel

proprium Ecclesiæ ut Ecclesia est. (imò prohibitum ne negotientur c. multa c. secundum. *tit. seq.* Unde si gratis commodarent, esset actus amicitie,) sed ut est Communitas quædam, vel persona privata patiens temporalem necessitatem, ut non lædatur libertas, sunt enim hæc res temporales & magis vivorum solatia, quam subsidia mortuorum. *Can. animæ xlii. q. 2. Sic & Tributum imponi potest saluti, thuri, cere, quamvis hæc res etiam ad usum Ecclesiæ sint necessaria. Unde idem num. 13. habet: Zelus Ecclesiastica libertatis scientia & prudentia est temperandus. Ad cap. fin. de rebus Eccl. alien. in quo fit mentio mortuorum, respondet non intelligi hæc apparamenta, sed res, quæ profunt defuncto uti sacrificia, legata pia. Et ita Panormit. Unde infert non valere constitutiones, ut pro anima defuncti non legantur nisi tot sacra &c. Sic nec valent ratione vestium sacratarum, quia hæc sunt Ecclesiæ in sensu formali & spiritualibus annexæ.*

AD TIT. L.

Ne Clerici vel Monachi secularibus negotiis se immisceant.

AD num. 1. in fine adde. Prælati Ecclesiastici non tenentur (imò nec possunt) ea, quæ ad bonam Ecclesiæ conservanda sunt necessaria, v. g. lites &c. omittere ad evitanda scandala pharisaica, imò etiam pusillorum, et si his prius reddi debeat ratio rectitudinis. *Busenb. lib. 2. tr. 3. cap. 2. dub. 5. art. 2.*

Negotiatio est, cum quis rem sibi comparat eo animo, ut integram & non mutam cariùs vendendo, vel permutando lucretur. Quod quia obnoxium est periculo multorum peccatorum, & valde distractivum ac indeceus statui Clericali sic lucris inhiare, ideò prohibitum Clericis in sacris & Religiosis sub mortali, si multam negotiationi dent operam. *Busenb. lib. 3. tr. 5. cap. 3. dub. 8. art. 2.*

Nec licet Clericis, vel Monachis laici causâ possessiones conducere; Ministros & Procuratores esse Laicorum. Nec proferre, nec dictare sententiam sanguinis debent, nec quidquam aliud exercere, per quod ad effusionem sanguinis perveniat. *Gonz. ad c. 5. & 6. h. tit.*

LIBER QUARTUS.

AD TITUL. I.

De Sponsalibus & matrimoniiis.

Observandum. Si lis inter desponsatos oriatur super valore vel nullitate sponsaliorum, quæ amicabiliter componi non possit, quòd Parochus non debeat esse Judex causam suâ sententiâ dirimens, sed debeat partes ad Consistorium Episcopale remittere juxta text. & *DD.* in cap. 1. de consangu. & affin.

Ad num. 3. post verbum. Repromissio, adde. Si Titius promissit nuptias Cajæ, & hæc acceptet sine repromissione, neuter